

[Startside](#) > ... > [Familierechtige Forhold Og Arv](#) > [Formueretlige Retsvirkninger Af Ægteskab Og Registreret Partnerskab](#) > [Ægtefællers Formueforhold](#) > [Latvia](#)

Ægtefællers formueforhold

Letland

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Findes der i denne medlemsstat en lovbestemt ordning om formueforholdet mellem ægtefæller? Hvad foreskriver den?

I Letland reguleres formueforholdet mellem ægtefæller af afdeling I ("Retligt formueforhold mellem ægtefæller"), underkapitel 4 ("Formueforhold mellem ægtefæller"), første del ("Familieret"), i den lettiske civillovbog (*Civillikums*), nærmere bestemt denne lovs artikel 89-110.

Hver ægtefælle bevarer som sin egen ejendom de formuegoder, som tilhørte den pågældende før ægteskabet, og dem, som vedkommende har erhvervet under ægteskabet. Alle formuegoder, som ægtefællerne har erhvervet i løbet af ægteskabet, tilsammen eller hver for sig, men ved hjælp af begge ægtefællers midler eller ved den anden ægtefælles handlinger, udgør fælles formuegoder for ægtefællerne. I tvivlstilfælde antages det, at det pågældende formuegode tilhører begge ægtefæller på lige fod.

Under ægteskabet har hver ægtefælle ret til at administrere og disponere over alle sine egne formuegoder, hvad enten ejendommen var ejet før ægteskabet eller blev erhvervet under ægteskabet. Ægtefællerne administrerer og disponerer i fællesskab over de fælles formuegoder. Efter aftale mellem ægtefællerne kan disse ejendele imidlertid også administreres af en af dem hver for sig. For at en ægtefælle kan disponere over sådanne aktiver, kræves der samtykke fra den anden ægtefælle.

Hver ægtefælles ejendom omfatter følgende:

1. formuegoder, der tilhørte en ægtefælle forud for ægteskabet, eller formuegoder, som ægtefællerne i en aftale har defineret som egne formuegoder
2. formuegoder, der er forbeholdt en af ægtefællernes personlige brug, eller som anvendes til selvstændig virksomhed
3. formuegoder, som en af ægtefællerne har erhvervet vederlagsfrit under ægteskabet
4. indtægter fra ægtefællens egen formue, som ikke overdrages for at opfylde familiens og den fælles husstands behov
5. formuegoder, der erstatter de i punkt 1-4 nævnte.

Bevisbyrden for særeje over visse specifikke aktiver påhviler den ægtefælle, som påberåber sig særejet. Den omstændighed, at fast ejendom er en ægtefælles ejendom, registreres i tingbogen.

2 Hvordan kan ægtefæller tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold? Hvilke formelle krav er der i dette tilfælde?

Ægtefællerne kan fastsætte, ændre eller opløse deres formueforhold ved hjælp af en ægtepagt før eller under ægteskabet.

Parterne i en ægtepagt kan som et alternativ til et lovbestemt formueforhold mellem ægtefæller (civillovgogens

artikel 89 ff.) anvende princippet om særeje under ægteskabet (civillovbogens artikel 117 ff.) eller anvende universelt fælleseje (artikel 124 ff.).

Hvis aftalen om formueforholdet mellem ægtefæller indeholder bestemmelser om universelt fælleseje, samles de formuegoder, der tilhørte hver af ægtefællerne før ægteskabet, og de aktiver, de hver især har erhvervet under ægteskabet, i en udelelig og fælles helhed, som under ægteskabet uden forskel tilhører begge ægtefæller. I en aftale om formueforholdet mellem ægtefæller, hvorved der indføres universelt fælleseje, afgør ægtefællerne efter fælles overenskomst, hvem af dem der skal administrere det (en af ægtefællerne eller begge). Hvis administratoren er en af ægtefællerne, kan ægtefællerne med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 128, administrere ejendommen uden at gøre rede for sine handlinger og disponere over den i eget navn, og han eller hun har pligt til at afholde familiens og den fælles husstands udgifter.

Selv om aftalen om formueforholdet mellem ægtefæller fastsætter princippet om fælleseje under ægteskabet, bevarer hver af ægtefællerne ikke blot de formuegoder, der tilhørte den pågældende særskilt før ægteskabets indgåelse, men kan også erhverve, administrere og disponere over dem individuelt uafhængigt af den anden ægtefælle.

3 Er der begrænsninger for, hvordan ægtefæller kan tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold?

En ægtefælle kan overdrage forvaltningen af sin formue eller sin del af de fælles formuegoder til den anden ægtefælle, og den anden ægtefælle er forpligtet til at bevare og beskytte disse formuegoder med alle tilgængelige midler. Hvis ægtefællernes fælles faste ejendom er indført i tingbogen i en af ægtefællernes navn, antages det, at den anden ægtefælle har overdraget administrationen af sin andel af ejendommen til den ægtefælle, under hvis navn de er registreret.

Den ægtefælle, der administrerer den anden ægtefælles faste ejendom, skal ikke blot foretage de nødvendige reparationer, men også foretage forbedringer, for så vidt som indtægterne fra den anden ægtefælles ejendom tillader det.

Fast ejendom tilhørende den ene ægtefælle kan udlejes eller udleases af den anden ægtefælle for en periode på op til tre år, uden at aftalen indføres i tingbogen. For at en ægtefælle kan disponere over den anden ægtefælles ejendom, som vedkommende administrerer, på en sådan måde, at den pågældende kan handle ud over de sædvanlige rammer for administrationen, skal vedkommende indhente den anden ægtefælles samtykke.

Begge ægtefæller har pligt til at dække udgifterne til familien og den fælles husstand gennem ægtefællernes fælles formue. Hvis den fælles formue ikke er tilstrækkelig til at dække familiens behov, kan hver ægtefælle anmode den anden ægtefælle om at bidrage til udgifterne til familien og den fælles husstand på en måde, der står i et rimeligt forhold til vedkommendes økonomiske situation. Hvis ægtefællerne bor hver for sig, kan en af dem i givet fald kræve midler fra den anden ægtefælle, der står i et rimeligt forhold til sin økonomiske situation, med henblik på at sikre dem det velfærdsniveau, de tidligere har haft.

Medgift, der tildeles en kvinde i tilfælde af ægteskab af hendes forældre, slægtninge eller andre personer, tilhører kvinden, selv om den gives til manden.

Ægtefællernes personlige aktiver er:

1. aktiver, de allerede ejede før ægteskabets indgåelse
2. aktiver, de har modtaget i gave eller arv efter ægteskabets indgåelse
3. aktiver, der udelukkende er til strengt personlig brug
4. aktiver, som ægtefællerne bruger under udøvelsen af deres hverv
5. aktiver, de har fået i skadeserstatning, og ydelser, de har modtaget som følge af hel eller delvis uarbejdsdygtighed
6. aktiver, de har erhvervet med indtægter fra overførsel eller salg af personlige aktiver, når dette udtrykkeligt fremgår af købsaftalen.

Følgende er ligeledes omfattet af formuefællesskabet:

1. afkast af ægtefællernes personlige aktiver, som er opkrævet, men ikke brugt ved formuefællesskabets

opløsning

2. indtægter fra ægtefællernes aktiviteter, som ikke er brugt ved formuefællesskabets opløsning
3. virksomheder, som ledes af begge ægtefæller, og som er oprettet efter ægteskabets indgåelse.

Ægtefællerne har hver især ret til at forvalte de fælles aktiver og til at lægge sag an for retshandler, der vedrører disse, mens denne ret tilfalder ægtefællerne i fællesskab i forbindelse med retshandler vedrørende ekstraordinær forvaltning.

4 Hvilke retsvirkninger har skilsmisse, separation eller ægteskabsopløsning for formueforholdet mellem ægtefællerne?

Formueforholdet mellem ægtefællerne ophører:

1. på grundlag af en aftale mellem ægtefællerne
2. i tilfælde af en af ægtefællernes død
3. i tilfælde af skilsmisse eller i forbindelse med et eksisterende ægteskab — på grundlag af en anmodning fra en af ægtefællerne — hvis den anden ægtefælles gæld overstiger værdien af personens egen formue, eller hvis formuegoderne som følge af den anden ægtefælles handlinger sandsynligvis vil blive væsentligt reduceret eller fjernet.

Ved fordelingen af ægtefællernes fælles formuegoder tages der hensyn til alle ægtefællernes formuegoder, som ikke anerkendes som en af ægtefællernes formuegoder, dvs. løsøre og fast ejendom, herunder alle accessoriske rettigheder, samt krav og gebyrer, der skal betales af ægtefællerne.

Fordelingen af ægtefællernes fælles formue sker på grundlag af de almindelige bestemmelser om fordelingen af formuegoderne (artikel 731 ff.).

5 Hvilke konsekvenser har det for formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis en af dem afgår ved døden?

Hvis det formueretlige forhold mellem ægtefællerne ophører som følge af en af ægtefællernes død, adskilles den efterlevende ægtefælles andel, og den afdøde ægtefælles andel overføres til dennes arvinger.

Den efterlevende ægtefælle arver efter afdøde, uanset hvilken form for ægteskabelig forbindelse der var gældende mellem ægtefællerne under ægteskabet.

Ægtefællen modtager barnets andel, hvis antallet af børn, der har givet udtryk for, at de vedkender sig arven, er mindre end fire, og modtager en fjerdedel af denne andel, hvis mindst fire børn har tilkendegivet, at de vedkender sig arven.

6 Hvilken myndighed har kompetence til at træffe afgørelse i en sag vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller?

De judicielle myndigheder er kompetente i henhold til de almindelige bestemmelser.

7 Hvilke virkninger har formueforholdet mellem ægtefæller for retsstillingen mellem en ægtefælle og en tredjepart?

Ægtefællerne skal opfylde deres fælles forpligtelser til at opfylde familiens eller den fælles husstands behov på grundlag af værdien af deres fælles ejendom, og hvis den fælles ejendom er utilstrækkelig, hæfter hver ægtefælle på grundlag af værdien af sin egen ejendom.

En ægtefælle skal opfylde sine individuelle forpligtelser til at opfylde familiens eller den fælles husstands behov på grundlag af værdien af sin egen formue, hvis ægtefællernes fælles formue er utilstrækkelig. Den anden ægtefælle hæfter kun for disse forpligtelser på grundlag af sin egen formue, hvis den modydelser, der modtages i henhold til vedkommendes forpligtelse, er blevet anvendt til at dække familiens eller den fælles husstands

behov.

Ægtefællen hæfter for sine forpligtelser som følge af sine culpøse handlinger, først og fremmest på grundlag af sin egen formue, og, hvis dette ikke er tilstrækkeligt, på grundlag af den andel, som ægtefællen har i deres fælles formue.

En ægtefælle skal opfylde sine forpligtelser individuelt eller uden den anden ægtefælles samtykke, først på grundlag af sin egen formue, men, hvis dette ikke er tilstrækkeligt, på grundlag af sin andel af ægtefællernes fælles formue.

Den ene ægtefælles ejendom anvendes ikke til at opfylde den andens forpligtelser. Hvis der for den ene ægtefælles gæld indledes en inddrivelsesprocedure vedrørende den anden ægtefælles egne aktiver, kan den anden ægtefælle anmode om, at ejendommen frigøres fra inddrivelsesproceduren. Hvis der for den ene ægtefælles gæld indledes en inddrivelsesprocedure vedrørende ægtefællernes fælles aktiver, kan den anden ægtefælle anmode om deling af formuegoderne og frigørelse af sin del fra inddrivelsesproceduren.

Delingen af ægtefællernes fælles formue fratager ikke ægtefællernes kreditorer deres rettigheder. Rettigheder erhvervet af tredjemand forbliver i kraft.

8 En kort beskrivelse af proceduren for opdeling, herunder deling, fordeling og afvikling, af formueforholdet mellem ægtefæller i denne medlemsstat.

Hvis ægtefællernes fælles formue inden for rammerne af et eksisterende ægteskab er blevet delt, finder de bestemmelser, der fastsætter princippet om særeje under ægteskabet, anvendelse på formueforholdet (artikel 117 ff.).

Selv om aftalen om formueforholdet mellem ægtefæller fastsætter princippet om fælleseje under ægteskabet, bevarer hver af ægtefællerne ikke blot de formuegoder, der tilhørte den pågældende særskilt før ægteskabets indgåelse, men kan også erhverve, administrere og disponere over dem individuelt uafhængigt af den anden ægtefælle.

9 Hvilken procedure og hvilke dokumenter eller oplysninger kræves der normalt for at registrere fast ejendom?

For at aftaler om formueforholdet mellem ægtefæller kan være bindende for tredjemand, skal de indføres i registret over formueforholdet mellem ægtefæller og, for så vidt angår fast ejendom, også i tingbogen.

Bevisbyrden for særeje over visse specifikke aktiver påhviler den ægtefælle, som påberåber sig særejet. Den omstændighed, at fast ejendom er en ægtefælles ejendom, registreres i tingbogen.

Den omstændighed, at fast ejendom er omfattet af fælleseje, indføres i tingbogen. Begge ægtefæller kan anmode om, at de ejendomsrettigheder, der er omfattet af fælleseje, indføres i tingbogen under begge ægtefællers navn.

Hvis ægtefællernes fælles formue inden for rammerne af et eksisterende ægteskab er blevet delt, finder de bestemmelser, der fastsætter princippet om særeje under ægteskabet, anvendelse på formueforholdet. Aftaler og retsafgørelser er bindende for tredjemand, efter at de er blevet indført i registret over formueforholdet mellem ægtefæller, eller, hvis der er tale om fast ejendom, efter at de er blevet indført i tingbogen.

Udskrifter af registret over formueforholdet mellem ægtefæller offentliggøres straks i statstidende til orientering, og bekendtgørelserne vedrørende fast ejendom meddeles matrikelkontoret med henblik på registrering i tingbogen.

■ Sidste opdatering: 25/06/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke

gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.